

милѣи ма. И спрѣ са Исѣсѣ, и рече да го поыкатѣ, и поыкаха слѣпыя, и рѣкоха мѣ: Имаи дѣрзновеніе, стани, выка тѣ. И тои си хвѣрли дрѣха-та, и стана, та доде при Исѣса. Отговори Исѣсѣ, и рече мѣ: Какво искашъ да ти сторж? И слѣпый мѣ рече: Учителью, да прогѣдна. И Исѣсѣ мѣ рече: Иди, вѣра-та твоя тѣ исцѣли. И тосѣ часѣ прогѣда, и послѣдѣва Исѣса въ пѣта.

Въ вторникъ на еі: недѣла.
Отъ Марка зачало 50.

Въ онова вѣрма, влѣзе Исѣсѣ въ Іерусалимъ, и въ храма, и като разгѣда сичко, понеже вѣрма-то бѣше вече кжсно, излѣзе въ Виданіа сѣ дванадесатъ-тѣ. И на утренъ-та, когато излѣзоха изъ Виданіа, огааднѣ. И като видѣ изъ далечъ смоковница цю имаше листіе, доде дано бы да намѣри нѣцю на неѣ, и като доде до неѣ, не намѣри ницю, токмо едни листіе; зацото не бѣше вѣрма на смоковни-ты. И отговори Исѣсѣ и рече ѱ: Никой вече до вѣка да не ѣде плодъ отъ тебе. И сѣдѣша (това) ученицы-ти мѣ. И додоха въ Іерусалимъ; и като влѣзе Исѣсѣ въ храма, начала да изгонява оныя, които продаваха и кѣпѣваха въ храма; и трапезы-ты на сребромѣнители-ты, и столоветы на оныя, които продаваха глѣбы, прѣтѣри. И не допѣаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ сѣсѣдъ прѣзъ храма. И поѣдаше и дѣмаше имъ: Не ли писано: „До-

мѣ-тѣ ми цѣ са нарича домъ на молитва за сичкы-ты народы,,? И вы го направихте „вертепъ разбойнически,,. И чѣха книжницы-ти и пѣрвосѣщенницы-ти, и тѣрѣсѣха какъ да го погѣватъ; зацото мѣ са боѣха: понеже сичкый народъ са удивѣваше на ученіе-то негово. И като мѣжна излѣзе възъ отъ града. И сѣтренъ-та когато минѣваха, видѣха смоковница-та изсѣхнала отъ корень. И осѣти са Петръ и казва мѣ: Равви, виждѣ смоковница-та, коѣто проклѣ ты, изсѣхнала. И Исѣсѣ отговори, и казва имъ: имайте вѣра въ Бога. Зацото истина ви дѣмамъ, че който каже на тѣзи гора: вдигни са и хвѣрли са въ море-то; и не са подвон въ сѣрдце-то си, но повѣрѣва че (онова) коѣто казва сѣжда са; цѣ мѣ вѣде сичко цю бы рѣкзѣх.

Въ срѣда на еі: недѣла.
Отъ Марка, зачало: 51.

Рече Господъ на ученицы-ты си: Имайте вѣра въ Бога. Зацото истина ви дѣмамъ, че който каже на тѣзи гора, вдигни са и хвѣрли са въ море-то; и не са подвон въ сѣрдце-то си, но повѣрѣва, че онова коѣто казва, сѣжда са: цѣ мѣ вѣде сичко цю бы рѣкзѣх. За то-ва ви дѣмамъ: Сичко какѣто просите въ моѣва-та си, вѣрѣвайте че цѣ полѣчите, и цѣ ви вѣде. И когато стоите да са молитѣ, проѣшѣвайте, ако имате нѣцю върхъ нѣкого, за да вы прости и Отецъ вашъ (който е на небеса) ваши-ты сѣгрѣшеніа.